

godsregistrering. Dette sker ved, at der til toldvæsenet afgives en godsdeklaration med en række oplysninger til identifikation af varerne samt oplysning om hvem, der er varemottager. Godsdeklarationen afgives af den, der har forestået varernes indførsel, f. eks. rederi, jernbane, postvæsen, vognmand eller speditør.

Højtbeskattede varer samt varer, hvis identitet ikke kan fastholdes, skal angives til fortoldning straks efter godsregistreringen. Andre varer bliver efter godsregistreringen overført til varemottagerens lager, og et eksemplar af godsdeklarationen sendes til varemottageren af den, der har angivet varerne til godsregistrering.

Varemottageren skal herefter angive varerne til fortoldning eller udførsel senest 7 hverdage efter registreringsdagen. Hvis dette ikke sker, pålægger toldvæsenet skriftligt varemottageren at indsende en angivelse inden 3 dage. Dette påkrav afgives sædvanligvis 1 eller 2 dage efter 7-dages fristens udløb. Indsendes angivelsen herefter ikke, er toldvæsenet bemyndiget til at ansætte told og afgifter af varerne skønsmæssigt, og således at de beregnes af en værdi, der er 25 pct. højere end toldværdien (toldlovens § 92). Inden en sådan skønsmæssig ansættelse foretages, henvender toldvæsenet sig til varemottageren, og i forbindelse hermed er det hidtil lykkedes toldvæsenet at få varemottageren til at afgive en angivelse. Bemyndigelsen har således aldrig været benyttet.

Angivelse til fortoldning sker ved, at varemottageren indsender den såkaldte fortoldningsbegæring til toldvæsenet. Fortoldningsbegæring indsendes hyppigt for sent, og toldvæsenet udsender derfor 150-180.000 påkrav pr. år. De direkte udgifter her til kan anslås til 200-240.000 kr. pr. år. Hertil kommer arbejdet med at udsende påkravene, der kan anslås at kræve 10-12 personers arbejdsindsats.

For sen indsendelse af fortoldningsbegæring kan straffes med bøde, men dette er hidtil ikke sket.

Der er imidlertid trang til en bestemmelse, der kan tilskynde varemottageren til at indsende fortoldningsbegæring rettidigt. Der foreslås derfor optaget en ny § 124 a i toldloven, der dels gør for sen angivelse af varer til fortoldning eller udførsel straffri, dels giver hjemmel til at pålægge den, hvem angivelsespligten påhviler, at betale en ekspeditionsafgift på 200 kr., når en angivelse indsendes for sent. Det foreslås, at ekspeditionsafgiften betales efter reglerne for betaling af told, dvs. at varemottageren, der har kredit med betaling af told, ligeledes får kredit med betaling af ekspeditionsafgiften. Det foreslås endvidere, at ministeren for skatter og afgifter bemyndiges til at fastsætte

de nærmere regler om fremgangsmåden ved pålægelse af og opkrævning af ekspeditionsafgiften, og at toldvæsenet bemyndiges til at fritage for betaling af ekspeditionsafgift, når det på grund af særlige omstændigheder findes rimeligt. Det foreslås endelig, at ekspeditionsafgiften kan inddrives ved upantning ligesom told.

Ekspeditionsafgiften vil blive beregnet og opkrævet automatisk under EDB-proceduren for beregning og opkrævning af told. For at opkrævningsproceduren for told kan anvendes på ekspeditionsafgiften, må der også betales morarente, når ekspeditionsafgiften ikke betales rettidigt, jfr. forslagens § 1, nr. 22.

Det eksemplar af godsdeklarationen, der tilsendes varemottageren, er påtrykt oplysning om, at varerne skal angives til fortoldning eller udføres senest 7 hverdage efter registreringsdagen. Det er tanken, at godsdeklarationen også skal påtrykkes oplysning om, at overskridelse af fristen vil medføre betaling af en ekspeditionsafgift på 200 kr.

Forslaget om en ekspeditionsafgift har været drøftet med erhvervslivets hovedorganisationer, der har tiltrådt forslaget, men samtidig har henstillet, at den nævnte frist på 7 hverdage forlænges. Denne frist, der er fastsat administrativt, vil herefter blive forlænget til 10 hverdage (herunder ikke lørdage).

Det vil fortsat være nødvendigt, at toldvæsenet har bemyndigelse til skønsmæssigt at fastsætte told og afgifter af indførte varer, for hvilke der ikke indsendes fortoldningsbegæring. Når det i sådanne tilfælde pålægges varemottageren at betale ekspeditionsafgift, er det ikke påkrævet at lade told og afgifter beregne af en værdi, der er højere end toldværdien. Ved forslagens § 1, nr. 23, er det derfor foreslået at ophæve toldlovens § 92, og ved forslagens § 1, nr. 19, er der foreslået en ny bemyndigelse for toldvæsenet til skønsmæssig ansættelse som et nyt stk. 6 i toldlovens § 76. Den foreslåede ændring af toldlovens § 86, stk. 6, jfr. forslagens § 1, nr. 21, er en konsekvens heraf.

Til nr. 30.

Forslaget gør det muligt at tage varer i bevaring, der forefindes under udførsel uden angivelse for toldvæsenet.

Til nr. 31.

Grønland har ikke hidtil været omfattet af det danske toldområde. Ved Danmarks indtræden i EF blev Grønland en del af EFs toldområde, jfr. Rådsforordningen 1496/68, som ændret ved tiltrædelsesaktens bilag I, punkt 4. EF accepterede imidlertid, at man af administrative grunde undlod